

listy Farské

Rímskokatolícka farnosť Nanebovzatia Panny Márie v Modre nad Cirochou

Obetovanie

Obetovať sa znamená zriecť sa niekoho, niečoho v prospech niekoho, niečoho. Pravá obeta sa začína od sebaobetovania, od nášho úmyslu, musí byť konkrétna, musí bolieť a znamenať odovzdanie seba samého.

Slávenie svätej omše obsahuje jednu podstatnú časť, obetovanie – darovanie sa. Chcel by som pripomenúť, že obetovanie vo svätej omši akoby strácalo dôležitú úlohu. Pri zbieraní počas omše do zvončeka niektorí dajú aj gombíky, staré mince a podobne. Iní dajú naozaj seba. Myslím, že je to pekný zvyk darovať niečo, čo nás zabolí. My ako obeť hádzeme mince, no to najpodstatnejšie, čo sa má obetovať, je chlieb a víno.

V počiatkovej Cirkvi prinášali svoje dary veriaci v procesii k obetnému stolu. Vieme, že obetné dary pozostávali z chleba a vína, víno prinášali v malých džbánoch, ktoré sa volali ampulae. Prinášali aj iné dary ako vlnu, olej, ovocie, vosk, striebro, zlato. Veriaci takto dávali, čo bolo drahé, čo ich niečo stálo. Keďže obetné sprievody boli dosť dlhé, viedlo to k tomu, že sa začali počas obetovania spievať náboženské spevy.

Život človeka by mal byť ustavičnou obeťou. Treba sa nám pravidelne zriekať, ak chceme žiť plnohodnotný život a ak máme záujem, aby ľudia v našom okolí mali krajší život.

Poznáme rôzne obetovania sa. Napríklad matky, od počatia dieťaťa sú nútené zriekať sa seba a svojho ja v prospech svojich narodených detí. Je dobre, ak v tomto obetovaní nie sú samé, ale ak ich oporou sú ich manželia, otcovia. Sú to hodiny, dni, mesiace a roky, ktoré rodičia obetujú pre dobro svojich detí. Po rokoch sa situácia zmení. Zo silných rodičov sú „deti“, ktoré potrebujú obeť svojich už dospelých detí. Sú tieto deti pripravené obetovať sa a vrátiť svojim rodičom to, čo dostali?

Obetovať sa pre druhých, pre svoju rodinu, pre svoju obec, pre svoj štát majú byť veci samozrejmé. Niektorí o obeť nemajú žiadny záujem, prečo by sa namáhali a vzdávali svojho dobra, pre dobro druhých, ak nemusia? Ďalší, je ich menšina, by sa aj občas obetovali, ale treba im povedať, poprosiť, že kedy, čo a pre koho majú robiť. Veľmi ťažko sa pozerá na tých, ktorí sa „musia“ obetovať. A tá najmenšia skupina, zopár jednotlivcov vo veľkom dave, sa obetujú, bez nároku na odmenu. Ich obeť je bolestivá, ale Bohu milá.

PROGRAM 3.2.-9.2.	Obetuj sa a nežiadaj obety druhých	
Pondelok – 3.2. Féria Svätého Blažeja, biskupa a mučenika, ľubovoľná spomienka	9.00	Za ZBP Anna Harviliková č. 196
Utorok – 4.2. Féria		
Streda – 5.2. Svätej Agáty, panny a mučenice, spomienka	17.00	† Štefan Sivčo
Štvrtok – 6.2. Svätého Pavla Mikiho a spoločníkov mučeníkov, spomienka	7.00	† Verona, Jozef a rodičia z oboch strán č. 117
Piatok – 7.2. Féria Prvý piatok	17.00	Na úmysel
Sobota – 8.2. Féria	8.00	† Helena, Štefan č. 75
Nedeľa – 9.2. 5. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	8.00 10.00	Na úmysel

PROGRAM 10.2.-16.2.	Buď náročný na seba, menej na druhých	
Pondelok – 10.2. Svätej Školastiky, panny spomienka	17.00	† Anna Ihnátová a rodičia z oboch strán
Utorok – 11.2. Féria Panny Márie Lurdskej, ľubovoľná spomienka	7.00	† Štefan 2. výročie smrti č. 98
Streda – 12.2. Féria	17.00	† Sabína 1. výročie smrti č. 241
Štvrtok – 13.2. Féria	7.00	† Marek, Pavlína, Jozef 15. výročie smrti
Piatok – 14.2. Féria	17.00	† Milan, Michal † Mária, Michal
Sobota – 15.2. Féria	8.00	Za ZBP pre Anastáziu, Máriu, Viktora, Petra a ich rodičov
Nedeľa – 16.2. 6. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	8.00 10.00	Na úmysel

1. Dnes bude pobožnosť o 14.00.
2. V tomto týždni je prvý piatok v mesiaci. Sv. spoveď v pondelok o 8.00, o 9.00 sv. omša, a vo štvrtok o 6.30.
3. Návšteva chorých vo štvrtok po rannej sv. omši.

1. Dnes bude pobožnosť o 14.00.
2. V utorok 11.2 je 28. svetový deň chorých. Pri sv. omši bude sviatosť pomazania chorých.

Rozpis čítaní Božieho slova

2.2.– Obetovanie Pána

1. Zuzana Bončíková, Andrej Bončík
2. Anna Hančárová ml., Stanislav Ontkoc

9.2.– 5. nedeľa cez rok

1. Anna Hančarová, Zdena Gajdošová
2. Matej Piškanin, Milada Milčová

16.2.– 6. nedeľa cez rok

1. Zuzana Hančarová, Jakub Sivčo
2. Ondrej Milčo, Ľudmila Hančarová

Modlitba: Ó, Bože, ty si dal svätému Gerardovi moc uzdravovať všetky druhy chorôb; osláv svojho služobníka, ktorý bol taký milosrdný k ľudskej úbohosti, tým, že ma oslobodíš od mojej terajšej choroby. Daj tiež, aby som sa posilnený na tele lepšie vyhýbal hriechu a prekonával svoje zlé vášne, duchovné choroby, ktoré toľkých vedú do večnej smrti.

*Vydáva: RKFÚ Modra n. C. pre vnútornú potrebu farnosti.
Vychádza každú druhú nedeľu na základe požiadavky p. farára.
Texty pre Vás spracoval a upravil Ondrej. Text neprešiel jazykovou úpravou.*

Brusel, Belgicko, 1317

V starobyľom dokumente z roku 1369 sa píše, že jeden veľmi bohatý kupec d Enghien, ktorý nenávidel katolícku vieru, nechal ukradnúť premenené hostie. Využil na to mladíka Lovania. Obchodník bol však za závažných okolností o niekoľko dní zavraždený. Vdova, mysliac si, že ide o Boží trest sa ihneď zbavila hostií a darovala ich manželovým priateľom, ktorí takisto nenávideli vieru. Tí urobili na Veľký piatok roku 1370 súkromný obrad, pri ktorom hostie prepichli nožmi na znak opovrhnutia. Z hostií vytryskla krv.

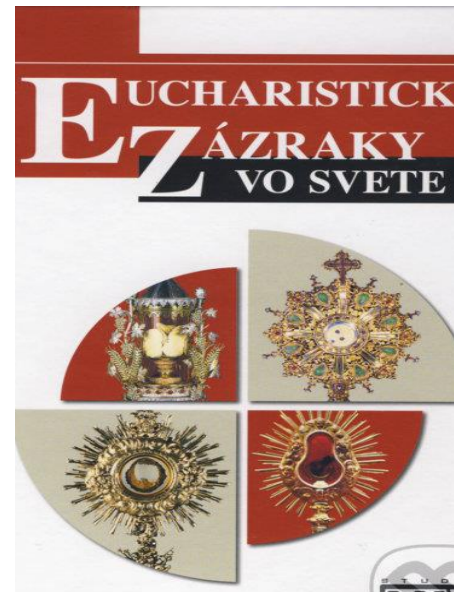
Udalosť vyvolala hlboký zásah v dušiach zneuctiteľov, ktorí sa snažili hostií ihneď zbaviť a predali ich istému katolíckemu obchodníkovi. Ten vyrozprával tento príbeh správcovi kostola Notre-Dame de la Chapelle v Bruseli. Správca prevzal hostie a zneúctitelia boli odsúdení na smrť vojvodom z Brabantu. Následne boli hostie prenesené v slávnostnej procesii do Katedrály svätej Guduly. Zázračná hostia zohrala dôležitú úlohu v dejinách mesta a bola považovaná za národný symbol.

Str. 112-113

BIBLICKÉ OKIENKO – Obety v SZ

- V starom zákone žili ľudia v osadách, kde praktický každý mal kus poľa na pestovanie plodín a na obživu rodiny. Bola to existencia z ruky do úst.
- Najcennejším majetkom boli zvieratá. Mnohí osadníci vlastnili stádo oviec a kôz a majetnejší aj hovädzí dobytok, ktorý im pomáhal orať a ťahať povoz, či poskytoval mäso a mlieko.
- Väčšinu populácie tvorili vegetariáni, nie síce z presvedčenia, ale preto, že si nemohli dovoliť poraziť svoje užitočné zvieratá. Mäso sa jedávalo len v prípade návštevy či svadby alebo významného náboženského sviatku, ako bola Pascha.
- Obetovanie znamenalo vítanie toho najvzácnejšieho Host'a – samého Boha. Ponúknutá obet' zodpovedala jedlu pre váženého návštevníka.
- V Biblii sa veľa miesta venuje predpisom o výbere zvierat súcich na obet'. Obet' bola zvláštnym jedlom na počesť Stvoriteľa.
- Všetky zvieracie, ako aj pokrmové obete predstavovali to najvzácnejšie a najpodstatnejšie pre život, čo obetujúci mal.
- Obet', ktorá sa má obetovať zastupuje darcu. Kladením ruky na hlavu zvierat'a kajúcnik hovorí: „Toto som ja.“ Ten, kto obetuje, sa odovzdáva Bohu, alebo uznáva, že za svoje hriechy zasluhuje smrť a že namiesto neho zomiera zvierat'a.

Zdroj: C. Humphreys, Ilustrovaná príručka k biblii, str.182

**Naučme sa obetovať
pre druhých,
pre dobro svojho okolia
a bez nároku na honorár.**

**Nečakaj na to, že iní
budú robiť za teba,
že tí druhí sa obetujú,
a ty budeš sedieť
v pohodlí svojho domova,
alebo niekde piť kávu...**

Otec zabúda

Počúvaj synáčik: rozprávam ti, zatiaľ čo ty spíš s ručičkou skrútenou pod tvárou a ja pozorujem zvlhnuté kučierky na tvojom spotenom čele. Vkradol som sa do tvojej izbičky, pretože pred pár minútami, keď som sedel v knižnici a čítal noviny, odrazu mnou prebehla mrazivá vlna. Preto som s pocitom previnenia podišiel k tvojej postieľke. A poviem ti všetko, o čom som teraz premýšľal: bol som na teba prísny. Hneval som sa na teba, keď si sa obliekol do školy – tvoja tvár sa sotva dotkla uteráka. Vyčítal som ti, že si si nevyčistil topánky. Rozhnevane som sa na teba osopil, keď si niektoré veci porozhadzoval po zemi. A pri raňajkách som na tebe našiel ďalšie chyby. Rozlial si čaj. Hltavo si jedol a kládol si lakeť na stôl. Natrel si si na chlieb príliš hrubú vrstvu masla. Potom si sa začal hrať a ja som sa ponáhľal na vlak. Ty si sa však náhle obrátil, zakýval si mi na rozlúčku a zakričal si: „Zbohom, ocko,“ na čo som sa ja zamračil a okríkol ťa: „Narovnaj sa.“

Popoludní sa to začalo odznova. Keď som prichádzal po ceste k domu, pozoroval som ťa, ako kľáčiš a hráš sa. Zbadal som diery na твоjich pančuchách a ponížil som ťa pred твоjimi kamarátmi tým, že si musel ísť predo mnou domov. Pančuchy sú predsa drahé, a keby si si ich sám kupoval, iste by si bol na ne opatrnejší! Neskôr, keď som si čítal v knižnici, prišiel si so strachom v očiach za mnou. Netrpezlivo som sa pozrel cez okraj novín a okríkol ťa: „Čo chceš?“ a ty si váhavo prešľapoval vo dverách. Nič si nepovedal, len si sa odrazu rozbehol a v návale citu si ma objal okolo krku, pobožkal a tvoje malé rúčky si ma pritískali so všetkou tou láskou, ktorú Boh nechal rozkvitnúť v tvojom srdiečku, láskou, ktorá nevädne, ani keď je zanedbávaná. A potom si odbehol, bolo počuť len dupot твоjich nôh na schodoch.

Len čo si odišiel, noviny mi vypadli z rúk a zmocnil sa ma hrozný pocit. Čo som si to len zvykol? Naučil som sa hľadať chyby a napomínať ťa, to bola moja odmena za to, že si ešte malý chlapec. Nerobil som to preto, že by som ťa azda nemiloval, len som nakrátko zabudol na tvoj vek a očakával som od teba viac. Meral som ťa svojim dospelým metrom.

Myslím, že som ťa považoval skôr za dospelého. A teraz, keď ťa vidím skrčeného v postieľke, zisťujem, že si stále len dieťaťko. A ja žiadal som od teba príliš mnoho a príliš.

Dynamickí katolíci

Nedará sa nám naplniť poslanie Cirkvi, ktorým je hlásanie dobrej zvesti evanjelia ľuďom každej epochy. Naši súčasníci právom očakávajú, že Cirkev by mala byť schopná artikulovať dôležitosť evanjelia pre ich existenciu tu a teraz. Spoločne nesieme zodpovednosť za to, aby sme ukázali, že kráčať v spoločenstve s Bohom a nasledovať príklad a učenie Ježiša Krista sú najvhodnejšie spôsoby života.

Pokiaľ ľudia neprichádzajú na bohoslužby, nie je to len ich chyba, ale aj chyba kňazov. Tí by sa mali sami seba pýtať: „Prečo veriaci nechodia do kostola?“ Nuž, nechodia, pretože v tom nevidia význam. Keby ich kňazi presvedčili, že to má zmysel, keby naozaj pochopili bohatstvo a krásu katolicizmu, chodenie do kostola by sa stalo neoddeliteľnou súčasťou ich života.

Tí, ktorí sú zodpovední za organizovanie náboženského života majú problém zaangažovať veriacich, stretávať sa s nimi tam, kde sú, a účinne im dokázať, že Boh ich pozýva žiť inak a že ak budú žiť takým spôsobom, ku ktorému ich pozýva Boh, ich život bude po každej stránke kvalitnejší.

